

عنوان مقاله:

فرصت ها و محدودیت های ژئومورفولوژیکی در توسعه شهری با تأکید بر بافت فرسوده مطالعه موردی: منطقه یک کلان شهر تهران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

هادی قنبرزاده - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

ابوالفضل بهنیافر - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

پریسا معتمدی هروی - دانشجوی کارشناسی ارشد ژئومورفولوژی در برنامه ریزی محیطی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

باتوجه به توسعه روزافزون فیزیکی منطقه یک کلان شهر تهران و تمایل به اسکان در نقاط پایکوهی و بیلاقی این محدوده رعایت اصول ساخت و ساز باردنظر گرفتن ویژگیهای ژئومورفولوژیکی ضروری می باشد منطقه یک تهران در شمال شهر تهران و باوسعتی حدود 64 کیلومتر مربع و با 379.962 نفر جمعیت قرارداد انبوه ساختمانهای آماده و نیمه ساخت در آینده ای نزدیک جمعیت منطقه را به مرز 500 هزار نفر خواهد رساند روش تحقیق بصورت تحلیلی بوده و در این پژوهش سعی گردید تا ضمن شناسایی مخاطرات ژئومورفولوژیکی از جمله حرکات دامنه ای در سطح این منطقه معیارهای تاثیر گذار در تعیین محدوده بافت فرسوده را به دلیل اینکه نسبت به مخاطرات ژئومورفیکی زااسیب پذیری بیشتری برخوردار میب اشد مشخص و طبقه بندی نمود همچنین با بررسی و پهنه بندی کاربری ها در منطقه مورد مطالعه نقاط قوت و ضعف فرصت ها و تهدیدهای محلات نیز در این منطقه شهری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است توسعه کاربری های مسکونی عمدتاً در حوضه های کوهستانی م محدوده مورد مطالعه و مناطق شمالی و در ارتفاع بین 1600 تا 1900 متر انجام گرفته مناطقی که در معرض آسیب پذیری ناشی از حرکات دامنه ای احتمالی قرار دارند

کلمات کلیدی:

ژئومورفولوژی، توسعه شهری، کلان شهر، بافت فرسوده، منطقه یک شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361319>

